

на безъ никакъвъ кабахатъ заради тебе. Ч. 257. *объ обуви*, жму: Всѣ-
кий знае себѣ си, гдѣ му утрепва калеврата. Ч. 138—са, убьюсь, уби-
ваюсь: Единъ долгеринъ падналь отъ връхътъ на едно зграде и ся
утрепаль и го погребли. Ч. 42.

Утрина с. ж. утро: Шинето остави на прозорецотъ за да сѣ
наплетъ утрината во неделя. М. р. 526. Та си праша отъ утрина,—до
пладнина. *ib.* 176. Що ми е донесло, мила нане ле, рано отъ утрина.
Ми донесло, мила нане, отъ юнака рѣка. *ib.* 218. Сжиде угрей рано
на утрина, Отъ утрина до ручега дойде, Тога угрей ѣсна месечина.
ib. 59. Квечерина коня потковувамъ, На утрина конь сѣ оббсுவатъ.
ib. 105. Трекьо (гулапче) пейтъ, Яно, на ютрина: Разбудете сѣ, луди,
баняйте сѣ! *ib.* 357.

Утро с. ж. утро. **Добро утро**, доброго утра: Добро утро, дете
Голомеше! М. 173. Добро ти утро юначе! Дать ти богъ добро, вдо'ице!
ib. 394. Добро утро Цуцуле!—Дать Богъ добро лисица! *ib.* 25. Добро
утро Гино Арнауце!—Дать богъ добро, незнаено дельо. *ib.* 102. Добрѣ
утро ви свато. В. 180. Добр' утро киръ даскале! Л. Д. 75 р. 155. Той
казва: добрутро ти бабо, що работишь? тя отговаря: Празднувамъ. Ч.
8. Та да ми станить (керка ми) рано на утро, Да сѣ умиетъ, да сѣ
прекаретить. М. 15а. На ютрото булукбашата се приготвилъ да иде
да гони потѣра. Пс. 13, 152. Нокъе стана млада Марко'ица, До рамена
глава му пресече; Утро само кога сѣ осжмна Пищитъ тога страшенъ
делибаша. М. 101.

Утрѡба с. ж. утроба, внутренности: Той не може да скрие угры-
зеніята на свѣстѣта си които му ѣжатъ утробата (*qui déchirent ses*
entrailles). Т. 42. Чясто главныты утробы въ корема си побръкватъ
службыты. Л. Д. 71 р. 125.

Утрѡбенъ *пр.* утробный: Зато утробныты орждія въ корема,
както что е чръный дробъ и други жлезды отвърднѣтъ на послѣ са
влоить. Л. Д. 69 р. 113.

Утрѡвъ *м. св.* **Утрѡввамъ** *м. дл.* отравлю,—вляю: Безчестіе-
то на единъ учитель утровва цѣль поясъ на единъ градъ и неговѣтъ
бѣдѣщность. Л. Д. 70 р. 153.

Утромъ *нар.* утромъ: Утромъ да ти сѣмъ Млатъ каведжія,
Млатъ чубукчія, Кафе да вара, Чубукъ да пала. М. 310.

Утрѡж *м. св.* утрою: Богъ, Абдулахе, удвои И смѣлостта ти
утроп. Пс. 11—12 р. 134.

Утрѡдж *са м. св.* **Утрѡдвамъ** *са м. дл.* утомлюсь,—ляюсь:
Една бѣбичка посяше дарва, и като сѣ утрѡди сѣдна да си почіне. Бер.
42. Та не са утрудва никога, защото върши сѣко нѣщо на времето му